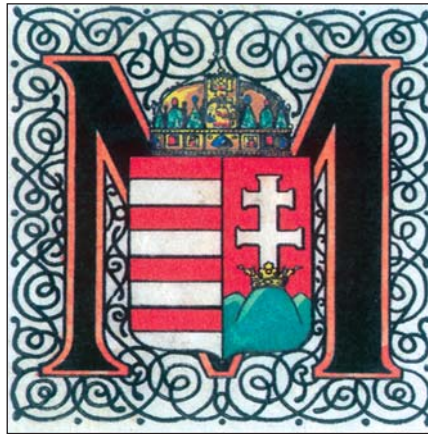

Erdômérnöki mûszaki doktori oklevél 1939-ből

Oklevélpecsét (évszám nélküli)

„M” színes iniciálé

Az 1920-as években sem volt könnyű munkahelyet találni nagyapáinknak. Az akkori mûszaki fiatalok, amit csak lehetett, minden szakmát megtanultak, ugyanis több bizonyítvány, több lehetőséget jelentett. *Rejtő Sándor* (1853-1928) az első gépészmérnöki oklevél elnyerője az ifjúság mellé állt. Mozdonyvezetői, taxivezetői, nyomdászati, tipográfiai gyakorlatot szervezett, az áhított bizonyítvány elnyerési lehetőségével, hogy a fiatalok a mérnöki oklevél mellett szakmai elhelyezkedést tudjanak vállalni. De kedvelt volt a gépírói bizonyítvány elnyerése is több nyelvtudással párosítva, melyet *Egyed István* dékán szervezett középiskolások-, főiskolások és egyetemisták számára.

A Műegyetem főépületének alagsorába új és felújított nyomdagépek kerültek és *Németh Sándor* főmérnök, *Pávó Elemér* gépészmérnök gyakorlott szakemberekkel együtt oktatták a nyomdászati tudományt. Nem lenne ez különleges, hiszen a Tudományegyetem már Pázmány Péter korában létrehozta a híressé vált Egyetemi Nyomdát. Tudvalevő, hogy közintézmények, pl. a bíróság, rendőrség, minisztériumok milyen nagy nyomtatványigénnyel dolgoznak. *Rejtő* rektor is a nyomtatvány előállítását házon belül akarta megoldani a gyakorlati oktatás mellett. A vegyészhallgatók sem maradtak ki, hiszen a papír-, festék és a színes nyomás bevezetése bőven adott számukra is feladatot; a fotókép nyomtatása, meg a fotolaboratóriumi munka oktatására adott jó lehetőséget.

Megszületett az „M NY” = Műegyetemi Nyomda jelképe, az előző Mű-

egyetemi Mech. Tech. Labor jelzés elhagyásával. Közben a szép kivitelű mérnöki, mûszaki doktori oklevelek nyomtatása is elindult, arra a híres kutyabőrre, igaz ez a papíryanag még külföldi behozatalú volt, elég magas vámtarifával.

Az erdômérnökök mûszaki doktori oklevelét is ilyen különleges pergamenre állították ki.

Az oklevél nyomdai betűkkel, kézírással (sablonbetű bevonással) és kézfestéssel készült. Vastag nyomvonalú redisztollal a név, vékonyabb tollal a szöveg közötti szaktárgyak beírása és a sort kítőltő „r”-formájú dísz tustintával. Az oklevél középmezéjét már „színes” nyomtatás díszíti, babér- és olajággal övezett koronás államcímert, melyet szép zöld színű festékkel nyomtattak.

Az iniciálé, a kezdőbetű cirádás és koronás címere is nyomtatással készült. Majd az éles vonalú nyomtatott felületet szép élénk színekkel, pontos formakövetéssel,

kézzel festették ki a nyomda ezzel megbízott tehetséges szakemberei.

Az oklevél aláírói: *Wälder Gyula* (1884-1944) rektor és a dékán *dr. Vendel Aladár* (1886-1971).

Az oklevelet pecsétzsinór díszíti („-” és „•” azaz vonal és pont szimbolikus jele, a mûszaki tervrajzok alapvető jelzései).

A nagy oklevélpecsét 1934-ben készült. Igaz az évszám lemaradt a pecsétről, pedig ez az egyetem új elnevezésének ideje. A pecsétzsinór alatti részre került a nyomda jelzése 1 mm magas betűkkel, hogy „MŰEGYETEM” (okleveleknél a jelképforma nem volt alkalmazható).

Az oklevélkiadás az 1872 Szigorlati Szabályzat alapján, a mûszaki doktori oklevél elnyerése az 1901.03.30 – 2242.VKM. rendelet alapján történt; természetesen a kar szaktárgyainak kijelölése alapján.

A Bánya-, Kohó-, Erdômérnöki Kar 1934/35. tanévtől 1948/49. tanévig volt a Műegyetem kötelékében, majd önálló egyetemmé alakult.

Pedroni Anna Emma
művészettörténész

DigiTerra EIR v4

Erdőgazdálkodási Információs Rendszer

- ingatlan-nyilvántartás
- erdőgazdálkodás
- üzemterv
- vadgazdálkodás
- mezőgazdaság

DigiTerra Informatikai Szolgáltató Kft.
1123 Budapest, Táltos u. 15/a, Tel.: 1/225-8173,
Fax: 1/225-8174, e-mail: info@digiterra.hu

www.digiterra.hu